

មេមាន់ និងកូនមាន់

ដោយ ប្រឹក្សាណា ខល
(ផ្នែកនៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅក្នុងស.វ.១១ ។

កូនមាន់រោមទន់ពណ៌លឿងប្រាំក្បាលបានសម្លឹងមើលទៅ ក្លា
ក្លា ។ ចិប ចិប ចិប !

រៀងរាល់និទាយៈរដូវម្តងៗ គ្រួសាររបស់ក្លាក៏បានទិញកូនមាន់
ដើម្បីចិញ្ចឹម ។ ថ្ងៃនេះ នាងមាន់ខឹកាសធូយលោកប៉ាយកូនមាន់
ទាំងនោះទៅផ្ទះ ដើម្បីរស់នៅជាមួយមាន់ផ្សេងទៀតរបស់ពួកគេ ។
ផ្លូវដែលពួកគេកំពុងបើកបរគឺមានការពេញលេញ ។ ប៉ុន្តែ ក្លាក៏បាន
កាន់ប្រអប់ដែលមានកូនមាន់យ៉ាងជាប់នៅលើក្បាលរបស់នាង ។
នាងបានអង្រួលកូនមាន់មួយក្នុងចំណោមកូនមាន់ទាំងនោះដោយ
ចុងម្រាមដៃរបស់នាង ។ រាន់ខ្លាំងណាស់ !

ពេលក្លាក៏ និងលោកប៉ាយត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ ពួកគេ
បានដើរទៅទ្រុឌមាន់ដែលនៅខាងក្រោយផ្ទះ ។ ទ្រុឌមាន់គឺ
ជាពាងតូចមួយដែលមេមាន់ទាំងអស់រស់នៅ និងធ្វើសំបុក
របស់ពួកវា ។

« តើគ្នាដាក់កូនមាន់ទាំងនេះជាមួយមេមាន់មួយ
ណា ? » លោកប៉ាយសួរ ។

ក្លាក៏ បានសម្លឹងមើលដំបូងខ្លួន ។ មេមាន់មួយកំពុងប្រមូល
ចំបើងចូលទៅក្នុងពំនូក ។ ចំបើងនេះនឹងធ្វើឲ្យសំបុក
កក់ក្តៅសម្រាប់កូនមាន់ថ្មីទាំងនេះ ។ ប្រហែលជារាអាច
ជាមេមាន់ដ៏ល្អ ។

« អាមួយនេះ » ក្លាក៏បាននិយាយដោយចង្អុលទៅ
មេមាន់មួយ ។
លោកប៉ាយបានលើកកូនមាន់មួយចេញពីប្រអប់ដោយច្នៃម។
ហើយដាក់វានៅក្បែរមេមាន់នោះ ។ មេមាន់បានសម្លឹងមើលទៅ
កូនមាន់នោះ ។ មេមាន់នោះបានលើកស្មារតីឡើង ហើយក្លាម
នោះកូនមាន់បានបាក់ទៅ !

« តើវាបានបាក់ទៅណា ? តើកូនមាន់នោះមិនអីទេមែន
ទេ ? » ក្លាក៏ បានសួរ ។

លោកប៉ាយដក់ក្បាល ។
« មើលន្តី »

កូនមាន់បានអើកក្បាល
ចេញពីក្រោមរោមរបស់
មេមាន់ ។

« តើហេតុអ្វីបានជា
មេមាន់ធ្វើដូច្នោះ ? » ក្លាក៏
បានសួរ ។

លោកប៉ាយបាននិយាយថា ៖ « ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមាន
ព្រះបន្ទូលអំពីរឿងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ » ។

លោកប៉ាយបាននិយាយថា « ដើម្បីការពារកូនមាន់ » ។
« មេមាន់នឹងរក្សាកូនមាន់ឲ្យមានសុវត្ថិភាព និងកក់ក្តៅនៅក្រោម
ស្មារតីរបស់វា » ។

ក្លាក៏ បានជួយលោកប៉ាយដាក់កូនមាន់ផ្សេងទៀតជាមួយមេ
ថ្មីរបស់ពួកវា ។ មេមាន់បានលើកស្មារតីឡើងដើម្បីប្រមូល
កូនមាន់ទាំងអស់ឲ្យនៅជិត ។

លោកប៉ាយបាននិយាយថា « កូនដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបាន
និយាយអំពីរឿងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ » ។

« ពិតមែនឬ ? » ក្លាក៏ បានសួរ ។ « តើទ្រង់មានបន្ទូល
ថាម៉េច ? »

« ចាំប៉ាន់ដឹងបង្ហាញដល់កូន » ។

ក្លាក៏ និងលោកប៉ាយបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។ លោកប៉ាយក
ព្រះគម្ពីររបស់គាត់ចេញមក ។ បន្ទាប់មកលោកប៉ាយក៏ចាប់
ផ្តើមអាន ។

« ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់
គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វានៅក្រោមស្មារតី បើសិនជា
អ្នករាល់គ្នាព្រមព្រៀងគ្នា ហើយត្រឡប់មករកយើងដោយអស់ពី
ដួងចិត្ត » ។*

ក្លាក៏ បានគិតអំពីកូនមាន់នីមួយៗនៅក្រោមរោមរបស់
មេមាន់ ។ « ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវប្រមូលយើងដូចជាមេមាន់នាំ
កូនមាន់ចូលទៅក្រោមស្មារតីរបស់វាអីចឹងឬ ? » ក្លាក៏ បានសួរ ។

លោកប៉ាយបានឆ្លើយថា « ត្រឹមត្រូវហើយ » ។ « ទ្រង់រក្សាពួក
យើងឲ្យមានសុវត្ថិភាពដូចជាមេមាន់រក្សាកូនមាន់របស់វាឲ្យមាន
សុវត្ថិភាពអីចឹងដែរ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ការពារយើងលើសពីការត្រដាក់
នេះទៅទៀត ។ ទ្រង់ដឹងថាពេលណាយើងឈឺចាប់ ឬឈឺធ្លាក់ ឬ
សោកសៅ ។ ទ្រង់ប្រទានដល់យើងនូវសេចក្តីសុខសាន្ត និង
ការល្អដលោម ។ ទ្រង់មានព្រះនិយមខ្ជាប់ខ្ជាល់អំពីយើង » ។

ព្រឹកស្អែកឡើង ក្លាក៏បានឲ្យចំណីមេមាន់ និងកូនមាន់ថ្មីរបស់
នាង ។ វាធ្វើឲ្យនាងគិតអំពីព្រះគម្ពីរដែលលោកប៉ាយបានអាន ។
នាងញញឹមនៅពេលនាងគិតអំពីព្រះយេស៊ូវ ។ នាងបានដឹងថា
ទ្រង់ស្រឡាញ់នាង ហើយមានព្រះនិយមខ្ជាប់ខ្ជាល់អំពីនាង ដូចជា
មេមាន់ដែលបានថែរក្សាកូនមាន់អីចឹងដែរ ។ •

*និព្វេនិទា ១០:៦

តើក្លាក៏បានរៀនអ្វីខ្លះអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ?

